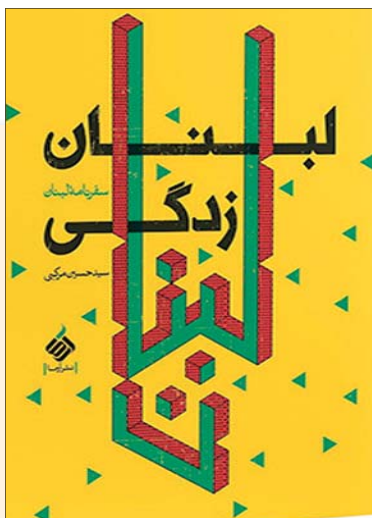

زیر پوست لبنان

احسان سالمی

روزنامه‌نگار

«لبنان زدگی» بهترین اسمی است که می‌توان برای سفرنامه سیدحسین مرکبی در میانه جنگ ۲۰۱۴ غزه و اوج حملات گروه‌های تکفیری به لبنان گذاشت؛ اثری که نویسنده آن سعی کرده در لابه‌لای شرح سفرش به

سرزمین لبنان، به ارائه قرائتی لبنانی از اسلام و تجربه زیست مسلمانان در فضایی متکثر بپردازد که البته این موضوع گاهی با افراط‌هایی نیز همراه شده است.

لبنان زدگی در واقع سفرنامه‌ای هفت‌پرده‌ای است که از ورود نویسنده به فرودگاه رفیق حریری در لبنان آغاز می‌شود و در ادامه با سرک کشیدن او به مناطق مرکزی و جنوبی این کشور، علاوه بر معرفی این مناطق، تحلیل‌هایی از نویسنده اثر درباره بافت اجتماعی و سیاسی لبنان می‌خوانیم؛ تحلیل‌هایی که گاهی جنبه تاریخی نیز به خود می‌گیرد تا در کنار مرور

برخی خصلت‌های خاص جامعه لبنانی، کمی با تاریخ پر فراز و نشیب کشور لبنان نیز آشنا شویم.

راوی کتاب که در این سفر با یکی از طلبه‌های لبنانی در حال تحصیل در ایران همسفر شده است، علاوه بر دیدار از برخی مناطق شیعه‌نشین لبنان و گپ‌وگفت با برخی اعضای حزب... لبنان، دیداری نیز با خواهر کوچک‌تر امام موسی صدر دارد که شرح این دیدار و مرور برخی از اندیشه‌های امام موسی صدر در این کتاب نیز از دیگر بخش‌های خواندنی و جالب توجه کتاب لبنان زدگی است.

اطلاعات فوری

عنوان: لبنان زدگی

نویسنده: سیدحسین مرکبی

ناشر: نشر آرما

تعداد صفحات: ۱۰۳

قیمت: ۸۵۰۰ تومان

پیش‌بینی زمان مطالعه: ۳ تا ۵ روز

ماجرای نجات قدیمی‌ترین دانشگاه لبنان در جنگ جهانی اول هر جاسخن از ابتکار است، نام ایرانیان می‌درخشد!

مرکبی که خود روحیه جست‌وجوگر و پویایی دارد، یکی از بخش‌های سفر خود را به بازدید از قدیمی‌ترین دانشگاه لبنان اختصاص می‌دهد؛ بازدیدی که با شرح یک اتفاق تاریخی جالب توجه همراه می‌شود: «امروز راهی منطقه راس بیروت در شمال شهر می‌شویم. به قصد دیدن دانشگاه آمریکایی؛ قدیمی‌ترین دانشگاه لبنان و یکی از معتبرترین دانشگاه‌های خاورمیانه. هر چه به سوی شمال می‌رویم، سیمای شهر مدرن‌تر می‌شود. وارد خیابانی می‌شویم که همه‌اش برند است؛ خیابانی که یک مویرگ اقتصاد آمریکاست. عجیب نیست. در تهران خودمان هم داریم! طاق ورودی ای.یوبی. یا همان امریکن یونیورسیتی آو بیروت، مرمرین و اندلسی و نه چندان بلند است. با دو در ورودی فرعی. سه سرباز مسلح در ورودی ایستاده‌اند. دانشگاه آمریکایی بیروت هم مانند دانشگاه‌های هاروارد و کمبریج... توسط کشیش‌های عمدتاً پروتستان بنا نهاده شده است. نیم قرن بعد در بحبوحه جنگ جهانی اول به خاطر این که از تخریب نیروهای متفق در امان بماند توسط دانشجویان هوشمند ایرانی نامش به دانشگاه آمریکایی بیروت تغییر یافت. این ماجرا در خاطرات دکتر قاسم غنی نقل شده است.»

لبنانی‌ها معمولاً صبحانه چه می‌خورند؟

پیتزابه سبک لبنانی

راوی این کتاب در بخش‌های مختلفی از اثرش به مقایسه تفاوت‌های فرهنگی لبنان با سایر کشورها پرداخته است. یکی از نمونه‌های این مقایسه توضیحات او در مواجهه با نوعی پیتزاست: «مغازه بغلی نانواپی است. تورش دیده می‌شود. حسن می‌پرسد صبحانه بخوریم؟ می‌گویم بخوریم. می‌رویم داخل. روی میز مقابل تنور چیزهایی هست شبیه پیتزای خام. نانواپی یکی دیگر از چیزهایی است که اینجا وجود ندارد. چند نوع فطیر دارند که در زبان محلی به آن «مناقیش» می‌گویند. روی خمیر را پر از پنیر، کشک، آویشن یا گوشت می‌کنند و در تنور می‌گذارند. بعد اگر بخواهید روی آن گوجه، خیار، زیتون، نعنای و ذرت می‌ریزند. دقیقاً همان پیتزای سواحل جنوبی اروپاست؛ الا این که به عنوان یک پدیده فرهنگی و با ژست یک غذای مدرن وارد نشده است. در لبنان تضاد سنت و مدرنیته حرف مفت است. مناقیش‌ها را برایمان می‌پیچد و در کاغذ می‌گذارد.»

سرنوشت میکرواواهای اسرائیلی در جنگ ۳۳ روزه

قدرتمندترین تانک جهان وسط دوزخ لبنان!

ملیتا یا همان پارک‌موزه مقاومت یکی دیگر از جاهایی است که راوی این کتاب به بازدید از آن می‌پردازد و شرح آن را این گونه روایت می‌کند: «از موزه بیرون می‌آییم و هنوز ده متر مسیر را ادامه ندادهایم که ناگهان با یک دره مواجه می‌شویم! دره‌ای درست میان قله کوه. فلش راهنما به پای اشاره کرده و نوشته است: هاویه. هاویه به فارسی یعنی دُرک، دوزخ، پرتگاه. درون دره یک صحنه خالی نبرد است. صحنه‌ای

که گویی سربازانش گریخته‌اند. حروف عبری ترک‌خورده و شکسته روی زمین ریخته. در میان چندین تانک میکرواوا، قدرتمندترین تانک جهان نیز به چشم می‌خورد. یکی واژگون است و لوله یکی‌شان گره خورده! تقلیدی از مجسمه «علیه خشونت» جلوی مقر سازمان ملل در نیویورک؛ اسلحه‌ای کمری که لوله‌اش گره خورده. هر تانک میکرواوا نسل چهار بیش از چهار میلیون دلار قیمت دارد و اسرائیل در جنگ ۳۳ روزه ۱۲۴ تا پیش را از دست داد. فقط روز آخر و در وادی الحجیر ۲۳ عدد یعنی بیش از صد میلیون دلار! بسیاری از کشورها که میکرواوا نسل چهار به اسرائیل سفارش داده بودند، بعد از جنگ ۳۳ روزه سفارش‌شان را پس گرفتند.»